

Alaptörvény „XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

Alaptörvény

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Alaptörvény

„XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

II./ Eljárásjogi nyilatkozatok

A Kúria támadott végzését – amely a panaszosok felülvizsgálati kérelmének nem adott helyt, és a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta – a panaszos jogi képviselőjeként elektronikus úton 2021. 01. 20. napján vettem át, így a 2011. CLI. törvény, az Alkotmánybíróságról (a továbbiakban: Abtv.) 30.§ (1) bekezdésében meghatározott hatvan napon belül – hivatkozással a 1001/2013. (II.27.) AB Tü. határozatra az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 28.§ (1) bekezdésének második mondatára – kerül megküldésre jelen alkotmányjogi panasz, mégpedig az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljárást bíróság útján.

Abtv.

„30.§ (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26.§ (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.”

1001/2013. (II.27.) AB Tü.

„28.§ (1) (...) A határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján hivatali időben benyújtották vagy ajánlott küldeményként postára adták. (...)”

Abtv.

„53.§ (2) Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26.§ (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára, valamint az Abtv. 27.§-ára alapítom.

Alaptörvény

„24. cikk

(2) Az Alkotmánybíróság

(...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való

összhangját.”

Abtv.

„27.§ Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Jelen ügyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait az ügy érdemében hozott döntés sérti, az indítványozó a polgári ügyben a jogerős ítélet meghozatalát követően Kúria elé terjesztett felülvizsgálati indítvány előterjesztésével az ügyben kimerítette jogorvoslati lehetőségét.

III./ Tényállás

A peres felek közös tulajdonában lévő ingatlanon a felperesek – illetőleg a panaszosokon kívüli további alperesek – jogellenes építettek lakóingatlanokat, majd kérték a közös tulajdon számukra kedvező elrendezés szerinti megosztását. Jelen per mintegy 23 (!) évig volt folyamatban. (A panaszosok az eljárás indokolatlan elhúzódását az Emberi Jogok Európai Bíróságánál két alkalommal is megpanaszolták, és mindkét alkalommal a Bíróság felhívására a Magyar Állam panaszolt a Bíróság által indokoltnak látott méltányos jóvátételt a panaszosok részére baráti egyezség keretében megfizette. Ennek okán a Bíróság előtt döntés nem született, az ügyet törölték az eljárások listájáról.)

Az alapeljárásban a panaszosok ellenkérelmének helyt adó jogerős ítéletet a Kúria hatályon kívül helyezte, és a bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban részítéletével a felperesek keresetét elutasította.

A felperesek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság a másodfokú eljárás során bizonyítási eljárást folytatott le, ebben a körben többek között helyszíni tárgyalás megtartására került sor, továbbá a másodfokú bíróság biztosította a felpereseknek, hogy kereseti kérelmüknek megfelelő változási térrajzot záradékoltassanak, azt becsatolják a bíróságnak, végül szakértői bizonyítást is felvett a másodfokú bíróság.

A jogerős ítélet szerint a bíróság a felperesek keresetének helyt adva szüntette meg a peres felek között, a szóban forgó ingatlanon fennálló közös tulajdont az ún. „négyes megosztás” útján a jogerős ítélet rendelkező részében írtak szerint.

Az évtizedek óta folyamatban lévő perben az I-II.r. alperesek a felperesek által kért közös tulajdonjog megszüntetésére vonatkozó megosztási módot, módokat elleneztek. Az I-II.r. alperesek is kérték a közös tulajdon megszüntetését ellenkérelmükben, de oly módon, hogy arra az általuk becsatolt ún. „kettes megosztás” szerinti módon kerüljön sor, mégpedig szolgalmi

jog alapítása nélkül. A perben becsatolt iratok szerint az I-II.r. alperesek csatolták a 2-es megosztáshoz szükséges Budapest Főváros Kormányhivatal XI. kerületi Hivatala 800317/6/2017. ügyszámú, és 2018. december 13-án jogerőssé vált határozatát, mellyel a hatóság ismételten engedélyezte a 2-es megosztási módot, valamint csatolták a határozat alapjául szolgáló T-61114 számú, 2018. december 13-én újra záradékolt és a keltezésétől számított 1 évig hatályos vázrajzot. Ezen vázrajz a peres eljárás során végig hatályos volt, az alapján a közös tulajdon a panaszos kérelmének megfelelő módon megszüntethető és a változások az ingatlan-nyilvántartáson átvezethetők lettek volna.

A jogerős ítélet indokolása szerint:

„A másodfokú bíróságnak a bizonyítási eljárás kiegészítését követően az a meggyőződése alakult ki, hogy a peres felek között a közös tulajdon természetbeni megosztással megszüntethető, és legcélszerűbb a szakértő által szakmai szempontokból is helyesnek tartott 4-es megosztás alkalmazása a kérelmezett szolgálmi jogokkal. Ezért a felperesek elsődleges kereseti és fellebbezési kérelmének adott helyt a régi Ptk. 147.§, 148.§ (1) és (4) bekezdése, valamint az 1/2017. (IX.11.) PK vélemény 12. pontja alapján. A természetbeni megosztást [redacted] földmérő szakértő által készített T-88560 számú újra záradékolt vázrajz szerint rendelte el. Ennek megfelelően az eredeti [redacted] hrsz.-ú ingatlan megszűnik, és kialakításra került a [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] hrsz.-ú ingatlan.” – ítélet 15. oldal 1. bekezdése –

Kifejezetten az I.r. alperes tulajdonába kerülő ingatlan(ok) tekintetében a jogerős ítélet indokolása;

„A [redacted] [redacted] m területű kivett gazdasági épület, udvar megjelölésű ingatlan az I.r. alperes kizárólagos tulajdonába kerül a II. rendű alperes életjáradéki jogával terhelt. Ez az ingatlan megtartja közvetlen utcafronti kapcsolatát a [redacted] úttal azzal, hogy a mellette található [redacted] hrsz.-ú ingatlan – mely 1/2 részben az I. rendű alperes tulajdona – a [redacted] [redacted] szintén közvetlen kapcsolatban van. A beépíthetőség csökkenése az I. és II. rendű alperesek vonatkozásában nem releváns, mert az I. rendű alperesnek járó értékkiegyenlítésnél a területvesztéssel együtt ez is kompenzációra kerül. Az I. rendű alperes önálló ingatlan tulajdonosa lesz, az eddigi közös tulajdonnal szemben. A fentiekre figyelemmel ez a megosztási mód az I. és II. rendű alperesek tekintetében is méltányos megoldást eredményez.” – 15. oldal 3. bekezdése –

A jogerős ítélet szerint tehát az I.r. alperes külön tulajdonába kerülő ingatlan beépíthetősége tényszerűen csökken az osztatlan közös tulajdoni állapotban kialakult használati módhoz képest, azonban a jogerős ítélet szerint ezen csökkenés sem az I.r., sem a II.r. alperes tekintetében „nem releváns”.

IV. A támadott ítéletek Alaptörvénybe ütközése

1./ A tulajdonhoz fűződő jog sérelme kapcsán

Alaptörvény XIII. cikke szerint: *Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*

Jelen ügyben ezen alaptörvényi rendelkezéshez szorosan kapcsolódva kellett alkalmazni az irányadó 1959. évi IV. törvény a Polgári törvénykönyvről alábbi rendelkezéseit:

Ptk. „4. § (1) A polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.

(4) Ha ez a törvény szigorúbb követelményt nem támaszt, a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat. Aki maga sem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a másik fél felróható magatartására hivatkozhat.

5. § (1) A törvény tiltja a joggal való visszaélést.

(2) Joggal való visszaélésnek minősül a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányul, különösen ha a nemzetgazdaság megkárosítására, a személyek zaklatására, jogaik és törvényes érdekeik csorbítására vagy illetéktelen előnyök szerzésére vezetne.”

Ptk. „99. § A tulajdonos jogosult a dolgot használni és a dologból folyó hasznokat szedni, viseli a dologgal járó terheket és a dologban beállott azt a kárt, amelynek megtérítésére senkit sem lehet kötelezni.”

Ptk. „167. § Ha valamely föld nincs összekötve megfelelő közúttal, a szomszédok kötelesek túrni, hogy a jogosult földjeiken átjárjon.”

1.1./ A Kúria álláspontja más ügyekben ugyanakkor a jogellenes építkezés és annak jogkövetkezményei kapcsán az volt, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a szabálytalan építkezés következményeit az építetőnek viselnie kell. [Kfv.II.37.434/2015/6.]. (Kfv.III.37.907/2020/2)

1.2./ A felhívott alapelvi törvényhelyek sérelmének jogkövetkezménye [a jogerős ítélet Ptk. 99.§-át, a Ptk. 167.§-át, ehhez kapcsolódóan az Alaptörvény XIII. cikk rendelkezését sértő volta]

Ezen törvényi rendelkezések, illetve az Alaptörvény hivatkozott, tulajdonjogot védő rendelkezésének sérelme kapcsán a kiindulópont, hogy az I.r. alperes a tulajdonával szabadon jogosult rendelkezni, tulajdonjoga alapján teljes hatalom illeti meg a tulajdonjoga tárgyán. A tulajdonjogának részjogosítványa, a használati és hasznosítási joga alapján szabadon rendelkezhet(ne) arról, hogy az ingatlant hogyan használja.

A jogerős ítélet az I-II.r. alperesek ezen jogát csorbítja, mivel az alperesek nem kívánták értékesíteni az ingatlanuk egy részét, hanem az ingatlan – kialakult használati rend szerinti – részét, annak egészét saját belátásuknak megfelelően kívánták hasznosítani. A jogerős ítélet alapján azonban ezen hasznosítási mód beszűkül, mivel nem csupán arról van szó, hogy a most már külön álló ingatlan bizonyos mértékben veszít a használt ingatlanrész méretéből, hanem – ahogyan arra fentebb is hivatkoztam – arról, hogy **annak épp a telekszélessége csökken, amely a minden építési hatósági szabályt betartva létesített családi ház épületbővítését, újabb építmény létesítését nagymértékben akadályozza, korlátozza. Ezen újabb ingatlanon ily módon a jövőbeli (egyébiránt az I-II.r. alperes és családjuk által tervezett) építési lehetőségek is beszűkülnek.** Mindez pedig azért, mert a felperesek az évtizedes pereskedéssel a jogerős ítélet által legitimált rosszhiszemű eljárásukkal elérték, hogy a korábban kialakult használati rendhez képest kedvezőbb adottságokkal (magnövelt területtel és

számukra kényelmi szempontból kedvezőbb bejárési lehetőséggel) rendelkezzen a jogerős ítélet szerint külön ingatlanú részük, amely egyben a felperesekre nézve jelentős értéknövekménnyel is jár.

A jogerős ítélet tehát azt is okozza, hogy az I-II.r. alperesek tulajdonhoz való joga, annak részjogosítványát képező használati joga csorbul, és ezen jogsértések eredőjeként végsősoron az Alaptörvény XIII. cikk sérelme is megvalósul.

Az I-II.r. alperesek a jogerős ítélet szerinti közös tulajdon megszüntetése okán a kialakult használati rend szerinti ingatlanukból területet veszítettek. Ebben a körben az I-II.r. alperesek tulajdonhoz való joga teljes egészében elvonásra került, holott erre csakis a felperesek kényelmi szempontokat előtérbe helyező érdekében került sor. **A jelen ügyben tehát a felek jogainak kollíziójáról van szó, amelyben az egyik oldalon (I-II.r. alperes) a tulajdonjog áll, a maga teljességében, valamennyi részjogosítványával, míg a másik oldalon (felperesek) a tulajdonjog egyik részjogosítványából, a használati jogból származékos jelleggel levezethető kényelmi szempont.** A jogrendszerben azonban a tulajdonjog az alapjogok között is kiemelt védelmet élvez, így módon a jogok kollíziója során is kiemelten védendő jognak minősül jogviták során is. **Álláspontom szerint a jogerős ítélet azonban nem értékelte megfelelő súllyal a tulajdonjognak a jogrendszerben, az Alkotmányban elfoglalt kiemelt jelentőségét.**

Az Alaptörvény XIII. cikkének sérelméhez kapcsolódóan sérti ezen túlmenően álláspontom szerint a jogerős ítélet Ptk. 167.§-ának helytelen értelmezése is kimutatható a jogerős ítélet vonatkozásában az alábbiak szerint.

A közös tulajdon megszüntetése tárgyában valóban vizsgálni szükséges a polgári jog anyagi szabályait. Ebben a körben azonban a Kúria megelőző, Pfv.I.20.184/2015/10. számú részítéletében foglaltak a közúttal való összeköttetés kapcsán több okból sem alaposak az panaszosi álláspont szerint. A megismételt eljárásban I-II.r. alperesek előadták, hogy a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az adott út közút-e, a közúti összeköttetés minőségének vizsgálatára a bíróságnak hatásköre nincsen, illetve a per további körülményei alapján a felperesek gépjármű használatához való igénye a családi házhoz közelebbi út vonatkozásában nem minősül olyan méltányolható érdeknek, igénynek. Ebben a körben előadott érvelést e helyütt megismételni nem kívánom, azonban ezen túlmenően felhívom a figyelmet arra, hogy a Tisztelt Kúria hivatkozott részítélete a következőképpen fogalmaz;

„Alapvető annak biztosítása is, hogy az újonnan létrejövő önálló ingatlanok mindegyik megfelelő közúti összeköttetéssel rendelkezzen (régí Ptk. 167.§).” – részítélet 11. oldal 2. bekezdés 2. mondat –

továbbá;

„A polgári anyagi jog az önálló ingatlanok kialakítása esetére követelményként írja elő a közúttal való megfelelő összeköttetést, továbbá a tulajdonostársak méltányos érdekeinek és a közös tulajdon használatával kapcsolatos megállapodásoknak a figyelembevételét.” – részítélet 12. oldal 2. bekezdés utolsó mondat – **(itt is jelzem, hogy ezen a helyen a Tisztelt Kúria végzésében csak általánosan utal a „polgári anyagi jogra”, mindenféle jogszabályhely megjelölése nélkül)**

A Kúria által hivatkozott szakasz szerint;

Ptk. „167.§ *Ha valamely föld nincs összekötve megfelelő közúttal, a szomszédok kötelesek túrni, hogy a jogosult földjeiken átjárjon.*”

Álláspontom szerint tehát a Tisztelt Kúria a végzése meghozatala során contra legem értelmezést végzett, amikor ezen törvényi szakasz alapján azt rögzítette, hogy csakis úgy lehet a közös tulajdont megosztani, amennyiben az újonnan létrejövő ingatlanok mindegyike a közúttal össze van kötve. **A törvényhely nem erről szól, hanem arról, hogy amennyiben az egyik ingatlan nincs összekötve közúttal, akkor a szomszédnak túrnie kell az átjárást, a kettő egyáltalán nem egy és ugyanaz.** Ily módon álláspontom szerint nem is lehet (a hivatkozott törvényhely alapján biztosan nem) perdöntő az, hogy a „kettes” megosztás esetén a felperesek ingatlana milyen összeköttetésben lesz a közúttal. Ezen túlmenően azonban továbbra is hivatkozom arra, hogy a „kettes” megosztás esetén a felperesek és a IX.r. alperes közös tulajdonába kerülő ingatlan közúttal való összeköttetése megoldott. Az pedig, hogy a felperesek, valamint a IX.r. alperesek, akik közösen mostanra két évtizede semmibe veszik az I-II.r. alperesek jogait egymás között hogyan rendezik a használatot, már nem az I-II.r. alperesre, és nem a jelen perre tartozó kérdés!

Nem arról van tehát szó, hogy a közös tulajdon megszüntetése iránti perben a közúttal való összeköttetés kérdése ne lehetne vizsgálható, hanem arról, hogy az alperesi álláspont szerint mivel nem kötelező törvényi rendelkezésen alapul a megfelelő közút megléte, ezért a felperesi eljárás okán nem lehetett volna alappal figyelembe venni azon felperesi igényt, hogy a külön tulajdonba kerülő ingatlan a közelebbi közúttal oly módon legyen összekötve, hogy azon gépjárművel is lehessen közlekedni [álláspontom szerint csakis jogszerű felperesi eljárás esetén (vagyis akkor, amennyiben a felperesek tisztességesen, a jogszabályokat megtartva jártak volna el az építkezés alatt, illetve azt követően) lehetne arról szó, hogy ezen felperesi igény méltányolhatónak értékelhető-e, avagy sem, azonban jelen perben erről szó sincs].

Összefoglalva:

Ezen megállapítások és jogszabályértelmezés mellett ki kívánom emelni – azon a perben már korábban is hangsúlyozottakat – hogy a közös tulajdon megszüntetése kapcsán elvégzendő mérlegelés, valamint a méltányos (illetve MÉLTÁNYOLHATÓ) érdekek összevetése során döntő szerepe van annak, hogy

- mind a felperesek, mind a IX.r. alperes építkezése merőben rosszhiszemű, jogellenes, tulajdonostárs jogait és érdekeit sértő módon történt;
- a felépítmények építési, fennmaradási engedéllyel nem rendelkeznek, a felperesi építmény fennmaradási engedélyezési eljárása jelenleg is folyamatban van, annak zárásaként még most is el lehet bontást rendelni, az eljárás csakis a felperesek által indított per okán való felfüggesztése miatt nem fejeződhet be;
- a „kettős” megosztási mód összhangban van a felek tulajdoni hányadaival, nincs szükség megváltási ár számítására (és ezen megosztási mód az ingatlan-nyilvántartáson – a jogerős ítélet ebben a körben megtett helyes megállapítása szerint is – átvezethető).

Ezen szempontok kiemelése és előtérbe helyezése a méltányolható érdekek összevetése során, és ezek okszerű mérlegelése keretében álláspontom szerint az I-II.r. alperesek által kért közös tulajdon megszüntetési mód alkalmazása lett volna indokolt és jogszerű, mivel a jogsértően építkező, és ezzel az I-II.r. alperesek érdekeit alapjaiban sértő felpereseknek nincs olyan

méltányolható érdeke, továbbá nincsenek olyan többletjogosítványaik, amely ezen megosztási mód ellenében alappal alkalmazható lenne.

2./ A tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelme kapcsán

2.1./ A per előzményéhez tartozik, hogy az I.r. alperes, illetve jogelődei jogerős építés engedély birtokában családi házat építettek a perbeli ingatlanon. Az I. és II.r. felperesek építési engedély nélkül oly módon létesítettek építményt az ingatlan középső részén, hogy a felperesi építmény homlokzata az I.r. alperesi használati határtól néhány méterre helyezkedik el. Az építési hatóság az I. és II.r. felperes által engedély nélkül épített építmény fennmaradási engedély iránt előterjesztett kérelmet elutasította, egyben kötelezte a felpereseket az építmény 1997. június 30. napjáig történő lebontására, A III. és IV.r. alperesek, mint a IX. r. alperes jogelődjei az ingatlanon szintén építési engedély hiányában építettek családi házat. Az építési hatóság 1997. július 3-án jogerőre emelkedett határozatával kötelezte a III.r. és IV.r. alpereseket az ingatlanon engedély nélkül végzett földmunkák leállítására, és az eredeti állapot 1997. július 31. napjáig történő helyreállítására. A III.r. alperes az építkezést tovább folytatta, fennmaradási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő, ami elutasításra került.

A perben I. és II.r. alperesen kívül résztvevő felek tehát az építési hatósági előírásokat figyelmen kívül hagyva, engedély nélkül, vagyis jogellenesen építkeztek a közös tulajdonú ingatlanon, majd a jogerős hatósági határozatokat figyelmen kívül hagyva egyrésztől tovább építkeztek, a családi házakat befejezték, másrésztől a visszabontásra vonatkozó jogerős és végrehajtható hatósági kötelezéseknek nem tettek eleget.

2.2./ Ilyen körülmények között nyújtotta be az I.r. felperes 1997. május 14-én kelt keresetét. **Az I-II.r. alperesek álláspontja szerint a közös tulajdon megszüntetése iránti per megindítására ekkor is már csakis azért került sor, hogy ennek hatására a jogszerűtlenül épített családi házak visszabontására vonatkozó végrehajtás megakasztható legyen.** Ennek a szándéknak a folyománya az I-II.r. alpereseken kívüli peres felek alábbi, perben tanúsított magatartása is az alperesi álláspont szerint.

Az I.r. felperes eredeti, 1997. május 14-én kelt keresetleveléhez csakis egy megosztási vázrajzot csatolt, de a szükséges hatósági eljárást ezen vázrajz alapján meg sem indította. Ezen felperesi eljárás, avagy mulasztás eredményeképpen az ügyben eljáró bíróságok a felperes, majd felperesek bizonyítási indítványainak a perben mindenben helyt adott, lehetőséget adott a különböző hatósági eljárások lefolytatására, erre az időre a per pedig számos alkalommal felfüggesztésre került. **Az építési hatósági határozatok azonban éppen a felfüggesztés alatt álló perre tekintettel nem voltak ténylegesen végrehajthatók.**

A felperesek a közös tulajdonú ingatlanon való építkezések során a Ptk. 4.§ (1) bekezdését és 5.§ (1) bekezdését durván sértően jártak el, az építésügyi hatósági előírásokat figyelmen kívül hagyták, ezzel az I-II.r. alperesek jogait és törvényes érdekeit is semmibe vették.

A perbeli ingatlan természetbeni megosztása annak adottságai okán egyébiránt is nehézségekbe ütközik, de a felperesek eljárása okán, ha és amennyiben abból indulunk ki, hogy az építési engedély hiányában létesített felperesi családi ház úgy marad fenn, ahogyan most áll, akkor csakis az I-II.r. alperesek jogainak nagy mértékű csorbításával biztosítható.

Azzal együtt ugyanis, hogy az I.r. alperes külön tulajdonába kerülő ingatlan utcafronttal továbbra is rendelkezni fog, az épületbővítés céljára igénybe vehető telekszélességet nagymértékben csökkenti az átjárás biztosításához is szükséges ingatlanrészt figyelembe véve. **Nem csak arról van tehát szó, hogy az I.r. alperes külön tulajdonában álló ingatlan területnagysága a mostani – az osztatlan közös tulajdon tekintetében kialakult – használati rendhez képest csökken, hanem arról, hogy annak épp a telekszélessége csökken, amely a minden építési hatósági szabályt betartva létesített családi ház épületbővítését, illetve esetleges újabb építmény létesítését nagymértékben akadályozza, korlátozza.**

2.3./ Álláspontom szerint a jogerős ítélet meghozatala során a másodfokú bíróság alaptalanul nem vette figyelembe, hogy a felperesek rosszhiszeműen és alaptalanul hivatkoztak arra, hogy az I-II.r. alperesek azért lennének kötelesek túrni bármilyen érdeksérelmet és értékcsökkenést jelentő természetbeni megosztási módot, mert az építkezés idején a felperesek, illetve jogelődek részére a gépjárművel való behajtást engedélyezték. Az építkezés idején az alperesek átjárást túrni voltak kötelesek, de nem számoltak, és alappal nem is számolhattak azzal, hogy a későbbiekben a felperesek a közös tulajdon megszüntetése útján fognak a kialakult használati rend szerinti gyalogos átjárás helyett gépjárműves átjárást biztosítani maguknak, illetve a felperesek a saját felróható eljárásuk eredményként kialakult tényhelyzetet fogják felhasználni ahhoz, hogy ezen megszüntetési módot kikényszerítsék.

Álláspontom szerint tehát a periratokból egyértelműen megállapítható, hogy a jelen ügyben maradéktalanul megvalósultak a Ptk. 5.§ (1) bekezdésében foglaltak, mert az I. és II.r. felperesek a rosszhiszemű engedély nélküli, az I-II.r. alperesek érdekeit semmibe vevő építkezésükkel és eljárásukkal maguk teremtettek olyan helyzetet, hogy a közös tulajdon megszüntetésére (a felperesi építmény érintetlenül hagyása mellett) csak az I. és II.r. alperesek jogainak és törvényes érdekeinek jelentős sérelmével nyílik lehetőség.

Ezen kérdés kapcsán a t. Kúria az ügyben korábban meghozott, Pfv.I.20.184/2015/10. számú részítéletének indokolásában azt rögzítette;

„(...) nem lehet eltekinteni attól, hogy a helyzet kialakulásához azzal, hogy a felperesek építkezéséhez szükséges szállítmányokat az ingatlanra beengedte, a II.rendű alperes maga is hozzájárult.” – 13. oldal 2. bekezdés 1. mondatában –

Ezen vonatkozásban azonban álláspontom szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban teljességgel alapos következtetésre jutott, amikor az ítéletének indokolásában rögzítette;

„Rosshiszeműen és alaptalanul hivatkoztak a felperesek arra, hogy az I. és II.r. alperes pusztán abból az okból lenne köteles túrni bármely olyan, méltánytalan érdeksérelmet és értékcsökkenést jelentő – egyben a rosszhiszeműen eljáró felek ingatlanának értékét növelő és a bontásra kötelező határozatok végrehajtását elkerülhetővé tevő – természetbeni megosztási módot, hogy az I. és II.r alperes az építkezés idején a felperesek, illetve jogelődek részére a gépjárművel való behajtást engedélyezték. A Ptk. 102.§ (2) bekezdése alapján ugyanis az átjárást az I. és II. r. alperesek kötelesek voltak túrni és az építkezés idején nem számolhattak azzal, hogy a későbbiekben a felepresek jogaikkal durván visszaélve a közös tulajdon megszüntetése útján próbálnak a kialakult használati rend szerinti gyalogos átjárás helyett az épületekkel kapcsolatos tűzrendészeti előírásokra hivatkozva gépjárműves átjárást kierőszakolni.” – 15. oldal 2. bekezdés –

Az elsőfokú bíróság következtetése azzal együtt teljességgel helytálló, hogy **nem a Ptk. 102.§ (2) bekezdése alapján kellett az I. és II.r. alpereseknek eltérnie az átjárást** (mivel ezen a szomszédokra vonatkozik, és a felperesek továbbá az I-II.r. alperesek jogi értelemben nem szomszédok, hanem tulajdonostársak), **hanem a Ptk. 140.§ (1) bekezdése alapján, vagyis azon okból, mert az ingatlanok a felperesek is tulajdonostársai.**

Ptk. „140.§ (1) A tulajdonostársak mindegyike jogosult a dolog birtoklására és használatára; (...)”

Összefoglalva; álláspontom szerint ezen körülmények között nem lehet perdöntő jelentősége annak, hogy az I-II.r. alperesek engedélyezték, helyesen; **ENGEDNIÜK KELLETT** az építőanyagok beszállítását, mivel ez nem pótolja az építkezéshez való kifejezett, vagy akár csak ráutaló magatartással megadott hozzájárulásukat.

Továbbá az I-II.r. alperesek kiemelkedő jelentőségűnek tartják azon az elsőfokú bíróság által a felperesek és a IX.r. által a per során tanúsított magatartás kapcsán tett megállapításokat, miszerint;

„Az ingatlan bármilyen jellegű természetbeni megosztását már önmagában annak adottságai is nagymértékben korlátozzák, azonban a felperesek Ptk. 4.§ (1) bekezdését és 5.§ (1) bekezdését durván sértő, a legelemibb építészeti szabályokat figyelmen kívül hagyó építkezése az I.r. alperes jogait és törvényes érdekeit akár minimális mértékben is figyelembe vevő természetbeni megosztást lehetetlenné tette. (...)”

Helyes és okszerű ezen értékelés a felperesek és az ebben a körben – ki kell mondani – velük a nagyfokú érdekegyezőség okán összejátszó IX. alperes (illetve meghatalmazottjaként eljáró III.r. alperes) perbeli magatartása kapcsán.

2.4./ Az előző pont szerinti felperesi magatartás jogkövetkezménye , a jogerős ítélet Ptk. 4.§ (1) és (4) bekezdését, a Ptk. 5.§ (1)-(2) bekezdéseit sértő volta és ehhez kapcsolódóan a felhívott alapelvi törvényhelyek sérelmének jogkövetkezménye [a jogerős ítélet Ptk. 99.§-át, a Ptk. 167.§-át, továbbá az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését sértő volta]

Ezen törvényi rendelkezések, illetve az Alaptörvény hivatkozott, tulajdonjogot védő rendelkezésének sérelme kapcsán a kiindulópont, hogy az I.r. alperes a tulajdonával szabadon jogosult rendelkezni, tulajdonjoga alapján teljes hatalom illeti meg a tulajdonjoga tárgyán. A tulajdonjogának részjogosítványa, a használati és hasznosítási joga alapján szabadon rendelkezhet(ne) arról, hogy az ingatlan hogyan használja.

A jogerős ítélet az I-II.r. alperesek ezen jogát csorbítja, mivel az alperesek nem kívánták értékesíteni az ingatlanuk egy részét, hanem az ingatlan – kialakult használati rend szerinti – részét, annak egészét saját belátásuknak megfelelően kívánták hasznosítani. A jogerős ítélet alapján azonban ezen hasznosítási mód beszűkül, mivel nem csupán arról van szó, hogy a most már külön álló ingatlan bizonyos mértékben veszít a használt ingatlanrész méretéből, hanem – ahogyan arra fentebb is hivatkoztam – arról, hogy **annak épp a telekszélessége csökken, amely a minden építési hatósági szabályt betartva létesített családi ház épületbővítését, újabb építmény létesítését nagymértékben akadályozza, korlátozza. Ezen újabb ingatlanon ily módon a jövőbeli (egyébiránt az I-II.r. alperes és családjuk által tervezett) építési lehetőségek is beszűkülnek.** Mindez pedig azért, mert a felperesek az évtizedes

pereskedéssel a jogerős ítélet által legitimált rosszhiszemű eljárásukkal elérték, hogy a korábban kialakult használati rendhez képest kedvezőbb adottságokkal (magnövelt területtel és számukra kényelmi szempontból kedvezőbb bejárési lehetőséggel) rendelkezzen a jogerős ítélet szerint külön ingatlanra való ingatlan részük, amely egyben a felperesekre nézve jelentős értéknövekménnyel is jár.

A jogerős ítélet tehát azzal, hogy a felperesek vonatkozásában a rosszhiszemű eljárás tényét nem állapította meg, ennek következtében ennek jogkövetkezményeit nem alkalmazta, azt is okozza, hogy az I-II.r. alperesek tulajdonhoz való joga, annak részjogosítványát képező használati joga csorbul, és ezen jogsértések eredőjeként végsősoron az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelme is megvalósul.

Az I-II.r. alperesek a jogerős ítélet szerinti közös tulajdon megszüntetése okán a kialakult használati rend szerinti ingatlanukból területet veszítettek. Ebben a körben az I-II.r. alperesek tulajdonhoz való joga teljes egészében elvonásra került, holott erre csakis a felperesek kényelmi szempontokat előtérbe helyező érdekében került sor. **A jelen ügyben tehát a felek jogainak kollíziójáról van szó, amelyben az egyik oldalon (I-II.r. alperes) a tulajdonjog áll, a maga teljességében, valamennyi részjogosítványával, míg a másik oldalon (felperesek) a tulajdonjog egyik részjogosítványából, a használati jogból származékos jelleggel levezethető kényelmi szempont.** A jogrendszerben azonban a tulajdonjog az alapjogok között is kiemelt védelmet élvez, így módon a jogok kollíziója során is kiemelten védendő jognak minősül jogviták során is. Álláspontom szerint a jogerős ítélet azonban nem értékelte megfelelő súllyal a tulajdonjog jogrendszerben elfoglalt kiemelt jelentőségét.

Ezen túlmenően álláspontom szerint a Ptk. 167.§-ának helytelen értelmezése is kimutatható a jogerős ítélet vonatkozásában az alábbiak szerint.

A közös tulajdon megszüntetése tárgyában valóban vizsgálni szükséges a polgári jog anyagi szabályait. Ebben a körben azonban a Tisztelt Kúria Pfv.I.20.184/2015/10. számú részítéletében foglaltak a közúttal való összeköttetés kapcsán több okból sem alaposak az I-II.r. alperesi álláspont szerint. A megismételt eljárásban I-II.r. alperesek előadták, hogy a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az adott út közút-e, a közúti összeköttetés minőségének vizsgálatára a bíróságnak hatásköre nincsen, illetve a per további körülményei alapján a felperesek gépjármű használatához való igénye a családi házhoz közelebbi út vonatkozásában nem minősül olyan méltányolható érdeknek, igénynek. Ebben a körben előadott érvelést e helyütt megismételni nem kívánom, azonban ezen túlmenően felhívom a figyelmet arra, hogy a Tisztelt Kúria hivatkozott részítélete a következőképpen fogalmaz;

„Alapvető annak biztosítása is, hogy az újonnan létrejövő önálló ingatlanok mindegyik megfelelő közúti összeköttetéssel rendelkezzen (régii Ptk. 167.§).” – részítélet 11. oldal 2. bekezdés 2. mondat –

továbbá;

„A polgári anyagi jog az önálló ingatlanok kialakítása esetére követelményként írja elő a közúttal való megfelelő összeköttetést, továbbá a tulajdonostársak méltányos érdekeinek és a közös tulajdon használatával kapcsolatos megállapodásoknak a figyelembevételét.” – részítélet 12. oldal 2. bekezdés utolsó mondat – **(itt is jelzem, hogy ezen a helyen a Tisztelt Kúria**

végzésében csak általánosan utal a „polgári anyagi jogra”, mindenféle jogszabályhely megjelölése nélkül)

A Kúria által hivatkozott szakasz szerint;

Ptk. „167.§ *Ha valamely föld nincs összekötve megfelelő közúttal, a szomszédok kötelesek túrni, hogy a jogosult földjeiken átjárjon.*”

Álláspontom szerint tehát a Tisztelt Kúria a végzése meghozatala során contra legem értelmezést végzett, amikor ezen törvényi szakasz alapján azt rögzítette, hogy csakis úgy lehet a közös tulajdon megosztani, amennyiben az újonnan létrejövő ingatlanok mindegyike a közúttal össze van kötve. **A törvényhely nem erről szól, hanem arról, hogy amennyiben az egyik ingatlan nincs összekötve közúttal, akkor a szomszédnak túrnie kell az átjárást, a kettő egyáltalán nem egy és ugyanaz.** Ily módon álláspontom szerint nem is lehetett (a hivatkozott törvényhely alapján biztosan nem) perdöntő az, hogy a „kettős” megosztás esetén a felperesek ingatlana milyen összeköttetésben lesz a közúttal.

Nem arról van tehát szó, hogy a közös tulajdon megszüntetése iránti perben a közúttal való összeköttetés kérdése ne lehetne vizsgálható, hanem arról, hogy a panaszosi álláspont szerint mivel nem kötelező törvényi rendelkezésen alapul a megfelelő közút megléte, ezért a felperesi eljárás okán nem lehetett volna alappal figyelembe venni azon felperesi igényt, hogy a külön tulajdonba kerülő ingatlan a közelebbi közúttal oly módon legyen összekötve, hogy azon gépjárművel is lehessen közlekedni [álláspontom szerint csakis jogszerű felperesi eljárás esetén (vagyis akkor, amennyiben a felperesek tisztességesen, a jogszabályokat megtartva jártak volna el az építkezés alatt, illetve azt követően) lehetne arról szó, hogy ezen felperesi igény méltányolhatónak értékelhető-e, avagy sem, azonban jelen perben erről szó sincs].

Összefoglalva:

Ezen megállapítások és jogszabályértelmezés mellett ki kívánom emelni – azon a perben már korábban is hangsúlyozottakat – hogy a közös tulajdon megszüntetése kapcsán elvégzendő mérlegelés, valamint a méltányos (illetve MÉLTÁNYOLHATÓ) érdekek összevetése során döntő szerepe van annak, hogy

- mind a felperesek, mind a IX.r. alperes építkezése merőben rosszhiszemű, jogellenes, tulajdonostárs jogait és érdekeit sértő módon történt;
- a felépítmények építési, fennmaradási engedéllyel nem rendelkeznek, a felperesi építmény fennmaradási engedélyezési eljárása jelenleg is folyamatban van, annak zárásaként még most is el lehet bontást rendelni, az eljárás csakis a felperesek által indított per okán való felfüggesztése miatt nem fejeződhet be;
- a „kettős” megosztási mód összhangban van a felek tulajdoni hányadaival, nincs szükség megváltási ár számítására (és ezen megosztási mód az ingatlan-nyilvántartáson – a jogerős ítélet ebben a körben megtett helyes megállapítása szerint is – átvezethető).

Ezen szempontok kiemelése és előtérbe helyezése a méltányolható érdekek összevetése során, és ezek okszerű mérlegelése keretében álláspontom szerint az I-II.r. alperesek által kért közös tulajdon megszüntetési mód alkalmazása lett volna indokolt és jogszerű, mivel a jogsértően építkező, és ezzel az I-II.r. alperesek érdekeit alapjaiban sértő felpereseknek nincs olyan méltányolható érdeke, továbbá nincsenek olyan többletjogosítványaik, amely ezen megosztási mód ellenében alappal alkalmazható lenne.

A jogerős ítélet az előző alpontban foglaltak ellenére a felperesek eljárását sem az építkezés során, sem a perben nem tekintette rosszhiszeműnek.

A felperesek rosszhiszeműsége ugyanis egyben felróható magatartást is megvalósított. A felperesek az építkezés során tanúsított felróható magatartásukra hivatkozással pedig előnyöket szereztek, illetve kényszerítettek ki, hiszen a közös tulajdon megszüntetésére oly módon került sor, ahogyan azt ők elsődlegesen a perben kérték. A felperesek ezzel több, mint két évtizednyi pereskedés után a kialakult használati rendhez képest (amely szerint az ingatlanukat a [REDACTED] útról gyalogosan közelítették meg) elérték, hogy a bíróságok a közös tulajdon megszüntetése során követelménynek tekintsék, hogy az ingatlanok olyan közúttal legyenek összekötve, amelyeket gépjárművel is meg lehet közelíteni (egyben a felperesi szabálytalanul létesített építmény is érintetlenül marad).

Álláspontom szerint azonban a felperesi magatartás helyes értékelése mellett (vagyis annak megállapításával, hogy a felperesek rosszhiszeműen, felróható módon jártak el) az előző bekezdésben is foglalt, jogerős ítélet szerinti döntésre nem kerülhetett volna sor. A Ptk. bevezető rendelkezései között szerepeltetett alapelvek, így a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelő eljárás, a joggal való visszaélés tilalma elvi szinten zárja ki a felperesi kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát.

A felperesek a panaszos alperessel nemhogy együttműködve jártak el az építkezés során, hanem jogaikat és törvényes érdekeiket semmibe véve, őket is félrevezették (hiszen az alpereseknek nem lehetett tudomása arról, hogy a felperesek valódi szándéka az építkezéssel a gépjárművel való bejárás kikényszerítése). **Ily módon azonban a felperesek azon alanyi jogukat, miszerint kérhetik a közös tulajdon megszüntetését az építkezés során, valamint a perben tanúsított magatartásuk alapján arra a célra irányulva gyakorolták, hogy ezzel az I-II.r. alperesek jogait és törvényes érdekeit csorbítva saját ingatlanukat értékesebbé tegyék, azonban ezen módon való igényérvényesítést a Ptk. 5.§ (1)-(2) bekezdései tiltják.**

Mivel a Ptk. bevezető rendelkezései között, az 1.§ (1) bekezdése szerint kimondja, hogy hivatkozott jogviszonyokat e törvény rendelkezéseire figyelemmel kell értelmezni, ezért a perben elemzett más jogszabályok, építési hatósági előírások rendelkezését sem lehetett volna olyan módon értelmezni, hogy ezen alapelvi szintű rendelkezések sérüljenek.

Álláspontom szerint tehát, az eljáró bíróságoknak ezen felperesi magatartásnak gátat kellett volna szabniuk, illetve a felperesi jogtalan előnyre irányuló cél elérését meg kellett volna akadályozniuk. Mivel azonban ez nem történt meg, ezért jogerős ítélet a Ptk. felhívott rendelkezéseit is sérti.

Az Alaptörvény, XXVIII. cikke szerint:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alaptörvény XXIV. cikke szerint:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Semmiképp nem egyeztethető össze a tisztességes eljárás alkotmányos követelményével az, hogy a Kúria által helybenhagyott jogerős ítélet a rosszhiszeműen, építési engedély nélkül építkező felperesek és IX.r alperes számára kedvező módon osztotta meg a közös tulajdonú ingatlant úgy, hogy azzal a panaszos tulajdonjoga csorbult, a tisztességes eljárás az Alkotmánybíróság gyakorlata a törvényesség betartásán túlmenő követelményeket támaszt, a törvényesség betartása mellett is minősülhet egy eljárás és az abban meghozott döntés tisztességtelennek, amely jelen ügyben nyilvánvaló, hiszen a jogerős ítélet a jóhiszeműen és tisztességesen eljáró panaszos tulajdonjogát csorbította.

Az Alaptörvény 28. cikke kimondja, hogy:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Ezzel ellentétben azonban a támadott ítéletek meghozatala során a bíróságok ítélete nem a közjónak megfelelő és nem erkölcsös célt szolgál, amikor a jogellenesen építkezőket juttatták jogi előnyökhöz a panaszossal szemben, csorbítva az ő tulajdonjogát.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *“Magyarország független, demokratikus jogállam”*.

Az idézett alaptörvényi rendelkezésből, nevezetesen a jogállamiság elvéből fakad a jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való jog, amely jogok a jogalkalmazók, így a bíróságok kötelességévé teszik, hogy a jogszabályokat a rendeltetésüknek, a józan észnek és a közjónak megfelelően, egységesen, kiszámítható módon értelmezzék és alkalmazzák.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a tisztességes eljárás tekintetében a 6/1998. (III. 11.) határozatában az alábbiakat foglalta össze:

„a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint azt összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes.”

Megállapítható továbbá, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél.

Jelen ügyben született bírói döntés Alaptörvény-ellenessége tehát abban áll, hogy a bíróság az Alaptörvény 28. cikkét, B) cikk (1) bekezdését, XIII. cikkét, XXVIII. cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését sértve járt el, hiszen a helybenhagyott jogerős ítélet

- a jogellenes építkező felpereseket részesítette jogvédelemben, olyatén módon, hogy azzal a panaszosok tulajdonhoz való alaptörvényi joga csorbult, valamint

- a jogsértő felperesek jogai kerültek előtérbe a jogszabályokat mindig és mindenben betartó panaszosok jogaival szemben, mindennek okán pedig sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog; álláspontom szerint ugyanis soha nem lehet tisztességes egy olyan bírósági eljárás és egy olyan bírói ítélet, amely a jogszabályokat mindenben betartó fél jogai helyett a jogsértő fél jogait helyezi előtérbe és oltalmazza.

Alkotmányjogi panaszomban foglaltak alátámasztásául utalni kívánok végül Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró Eszményből bálvány? - A joguralom dogmatikája című könyvében foglaltakra:

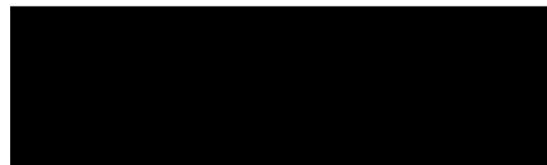
*“A bírói jogértelmezés korlátlan szabadságára, amely végül átcsap a szabad jogalakításba, az alkotmányozó hatalom elvonására (...) az erre feljogosított testülettől, elsőként a bírói hatalmat a többi hatalmi ág közül kiemelő angolszász jogrendszerből (...) hívták fel a figyelmet, de ugyanez volt megállapítható az európai nemzetek feletti bírászkodásról (...). A szerzők nem tartózkodnak az erős megfogalmazásoktól: **a bíróságok elbitorlják a politikai hatalmat a választott hatalmi ágtól; többségellenesek; az általuk helyesnek tartott eredményhez igazítják az érveiket; ideológiai aktivitás vezérli őket; szabadon állapítják meg az igazságszolgáltatás mozgásterét; aláássák a szabadságot, a demokráciát, sőt végső soron magát a jogállamiságot is; bírói diktatúrát valósítanak meg; a számonkérhetőség hiánya mögé bújnak; lerombolják a szuverenitást; mély cinizmus által áthatott saját ortodoxiát hoznak létre; az alkotmány elsődlegességét bírói elsődlegességgé alakítják; manipulált értékekre hivatkoznak; teljességgel kiszámíthatatlanok; elfelejtkeznek arról, hogy eredetileg konkrét ügyeket kellett volna megoldaniuk, filozofálgatás nélkül, és folytathatnánk a sort.**”¹*

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasz megalapozottsását a már eddig előadottaknak megfelelően alátámasztják a hivatkozott irodalmi mű által felhívott megfontolások is.

Az előadottak alapján a sérelmezett bírósági döntés Alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat befogadni, és kifejezett kérelmemnek megfelelően a támadott döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2021. május hó 14. napján

Tisztelettel

Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda
panaszos jogi képviselője

Dr. Mester Csaba
Ügyvédi Iroda

¹Varga Zs. András: Eszményből bálvány – A joguralom dogmatikája, Századvég Kiadó, 2015., 18. oldal

